

МЕХАНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра автоматизованих систем електричного транспорту

НАСКРІЗНА РОБОЧА ПРОГРАМА ПРАКТИКИ

**для освітньо-кваліфікаційних рівнів
«бакалавр», «спеціаліст», «магістр»
зі спеціальності**

«ЕЛЕКТРИЧНИЙ ТРАНСПОРТ»

Харків - 2014

Наскрізну робочу програму практики розглянуто та рекомендовано до друку на засіданні кафедри автоматизованих систем електричного транспорту 4 лютого 2013 р., протокол № 7.

Наведено цілі та завдання усіх практик, що проходять студенти під час навчання в академії; викладено вимоги до змісту й організації проведення практик; надано рекомендації щодо збирання матеріалів, укладання та оформлення звітів. Рекомендуються для студентів спеціальності 05070203 “Електричний транспорт”.

Укладачі:

доц. Н.П. Карпенко,
асист. В.П. Нерубацький

Рецензент

доц. Ю.М. Дацун

НАСКРІЗНА РОБОЧА ПРОГРАМА ПРАКТИКИ

для освітньо-кваліфікаційних рівнів
«бакалавр», «спеціаліст», «магістр»
зі спеціальності
«ЕЛЕКТРИЧНИЙ ТРАНСПОРТ»

Відповідальний за випуск Нерубацький В.П.

Редактор Ібрагімова Н.В.

Підписано до друку 05.03.13 р.

Формат паперу 60x84 1/16. Папір писальний.

Умовн.-друк.арк. 0,75. Тираж 25. Замовлення №

Видавець та виготовлювач Українська державна академія залізничного транспорту,
61050, Харків-50, майдан Фейєрбаха, 7.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2874 від 12.06.2007 р.

Зміст

Вступ.....	4
1 Бази практики та робочі місця студентів.....	5
2 Організація і керування виробничою практикою.....	6
3 Навчальна практика.....	8
4 Технологічна практика.....	9
4.1 Мета і завдання проходження практики.....	9
4.2 Зміст технологічної практики.....	10
4.3 Розподіл часу практики.....	10
5 Експлуатаційна практика.....	11
5.1 Мета і завдання проходження практики.....	11
5.2 Зміст практики.....	12
5.3 Розподіл часу практики.....	13
6 Переддипломна практика.....	14
6.1 Мета і завдання практики.....	14
6.2 Зміст практики.....	15
7 Індивідуальні завдання і науково-дослідні роботи.....	16
8 Вимоги до звіту.....	17
8.1 Структура та обсяг звіту.....	17
8.2 Оформлення звіту.....	18
9 Підведення підсумків практики.....	19
Список літератури.....	21

ВСТУП

Наскрізна практична підготовка студентів усіх форм навчання проводиться відповідно до "Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України" (затвердженого наказом № 93 Міністерства освіти України від 8 квітня 1993 р.) та навчальними планами для студентів указаної спеціальності.

Основна мета наскрізної робочої програми полягає у чіткому плануванні та регламентуванні всієї діяльності студентів і керівників практик протягом того періоду навчального процесу, що проводиться на базі практики.

Програма передбачає планове, поетапне засвоєння студентами практичних та професійних навичок і застосування в реальних умовах теоретичних знань, отриманих при вивченні циклів гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, природничо-наукових та дисциплін з професійної й практичної підготовки з указаної спеціальності.

Практика студентів є важливою складовою частиною процесу підготовки спеціалістів у вищих навчальних закладах. У відповідності до завдань майбутньої професійної діяльності, визначеної кваліфікаційною характеристикою спеціаліста (спеціальність «Електричний транспорт»), і згідно з навчальним планом указаної спеціальності проводиться послідовна практична підготовка, яка складається з таких етапів:

1-й етап (по завершенню 2-го семестру) – навчальна практика;

2-й етап (по завершенню 4-го семестру) – технологічна практика;

3-й етап (по завершенню 6-го семестру) – експлуатаційна практика;

4-й етап (наприкінці 8-го семестру у бакалаврів; по завершенню 9-го семестру у спеціалістів та по завершенню 10-го семестру у магістрів) – переддипломна практика.

Пройходження цих видів практики у повному обсязі дасть змогу студентам:

- закріпити теоретичні знання з конструкції електрорухомого складу, технології його ремонту, експлуатації, технічного обслуговування та діагностики;

- одержати необхідні навички виконання слюсарних операцій;
- ознайомитись з технічним станом електрорухомого складу на різних стадіях експлуатації та сучасною технологією його ремонту і відновлення у передових локомотивних депо й метрополітені;

- отримати початкові навички організаторської роботи, організації експлуатаційної діяльності ремонтного виробництва у відділеннях і на дільницях локомотивного депо.

Успішне проведення практики дає можливість студентам застосовувати одержані знання на стадіях курсового і дипломного проектування для вирішення конкретних інженерних і керівних завдань, що направлені на удосконалення конструкції локомотивів, системи їх технічного обслуговування, технології експлуатації та ремонту.

1 БАЗИ ПРАКТИКИ ТА РОБОЧІ МІСЦЯ СТУДЕНТІВ

Практика проводиться в найкраще упоряджених електровозних, моторвагонних депо, метрополітені, що виконують найбільш складні види деповського, а також окремі види заводського ремонту локомотивів. Вона може також проводитись у великих транспортних цехах заводів, комбінатів та інших виробничих підприємств, де експлуатуються сучасні локомотиви й технологічний процес їх обслуговування забезпечений на рівні вимог і стану, розроблених Укрзалізницею.

При підготовці спеціалістів за цільовими договорами з підприємствами, організаціями, установами бази практики передбачаються у цих договорах.

Окремі етапи виробничих практик можуть бути проведені у науково-дослідних і конструкторських відділах заводів, відділеннях і управліннях залізниць, а також у відповідних науково-дослідних установах Укрзалізниці.

З базами практики (підприємствами, організаціями, установами будь-яких форм власності) завчасно укладаються договори на проведення практики.

Студент-практикант проходить практику на робочому місці, зараховується у виробничу бригаду з ремонту або експлуатації

локомотивів та у повному обсязі виконує функції члена цієї бригади. Робочі місця студентів затверджуються за взаємним узгодженням керівників практики від академії і від підприємства. Виконувана студентами робота повинна відповідати програмі практики і завданням з виконання виробничої програми підприємства.

2 ОРГАНІЗАЦІЯ І КЕРУВАННЯ ВИРОБНИЧОЮ ПРАКТИКОЮ

Організація та керування виробничою практикою здійснюється керівниками від академії і від підприємства.

До керування практикою студентів залучаються досвідчені викладачі кафедри, які беруть безпосередню участь у навчальному процесі, згідно з яким проводиться практика. Керівник практики несе відповідальність за виконання програми практики та стан трудової дисципліни.

Керівники практики від академії перед початком практики виконують такі обов'язки:

- контролюють підготовленість баз практики;
- забезпечують проведення всіх організаційних заходів перед від'їздом студентів на практику, інструктаж про порядок проходження практики та з техніки безпеки, надання студентам-практикантам необхідних документів (направлення, програми, індивідуальне завдання, теми курсового і дипломного проєктів, методичні вказівки);
- повідомляють студентів про систему звільнення з практики, прийняту на кафедрі;
- забезпечують високу якість її проходження згідно з програмою;
- складають разом з керівником від підприємства план проведення практики, розподіляють студентів на робочі місця;
- контролюють забезпечення нормальних умов праці і побуту студентів та проведення з ними обов'язкових інструктажів з охорони праці і техніки безпеки;
- проводять необхідні теоретичні заняття та консультації;
- проводять конференцію за результатами практики;

- у складі комісії приймають заліки з практики.

Керівники практики від підприємства призначаються наказом начальника депо, заводу або залізничного цеху з числа висококваліфікованих спеціалістів.

У їх обов'язок входить:

- організація своєчасного інструктажу з техніки безпеки, охорони праці;

- забезпечення виконання студентами програми практики і керування виконанням індивідуальних завдань, надання їм можливості користуватись документацією, що перебуває у розпорядженні підприємства;

- організація обліку роботи студентів, забезпечення правильного використання студентів на робочих місцях, підготовка виробничих характеристик;

- організація екзаменів для присвоєння кваліфікаційних розрядів;

- організація (разом з керівником від академії) теоретичних занять за наміченою тематикою, проведення виробничих екскурсій;

- заняття під час практики можуть проводитись у вигляді лекцій, семінарів, практичних робіт, які сприятимуть поглибленню теоретичного навчання з використанням матеріальних можливостей і готової продукції бази практики. Заняття повинні розкривати студентам перспективи розвитку спеціальності і готувати їх до подальшого вивчення у вищому навчальному закладі дисциплін навчального плану.

Екскурсії під час практики проводяться з метою отримання студентами найбільш повного уявлення про базу практики, її структуру, взаємодію її окремих підрозділів, діючу систему управління.

Перед початком виробничої практики студент повинен бути ознайомлений з характером, особливостями виробництва в цілому, заходами і правилами з охорони праці на робочих місцях і в цілому на підприємстві, а також з правилами його внутрішнього розпорядку.

До від'їзду на практику студенти зобов'язані ознайомитись з наказом по академії про проходження практики, обговорити з керівниками практики проходження практики.

Студенти при проходженні практики зобов'язані:

- до початку практики одержати від керівника практики від навчального закладу консультації щодо оформлення всіх необхідних документів;
- своєчасно прибути на базу практики;
- прибувши на базу практики, здати отриману виписку із наказу у відділ кадрів підприємства. На підставі цієї виписки відділ кадрів надає наказ про зарахування студента на тимчасову роботу;
- у повному обсязі виконувати всі завдання, передбачені програмою практики і вказівками керівників;
- упродовж усього строку практики студенти зобов'язані виконувати всі правила внутрішнього розпорядку і службові інструкції по посаді, яку вони займають, виявляючи особисту дисциплінованість і організованість; вивчити правила та інструкції користування інструментом і обладнанням на робочому місці, а також технічну документацію і літературу стосовно об'єктів виробництва;
- вивчити та суворо дотримуватись правил внутрішнього розпорядку;
- нести відповідальність за виконану роботу;
- своєчасно скласти залік з практики.

3 НАВЧАЛЬНА ПРАКТИКА

Основною метою навчальної практики є оволодіння студентами сучасними методами, формами організації й управління праці у сфері залізничного транспорту; формування у них, на базі отриманих в УкрДАЗТ знань, професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних виробничих умовах, виховання потреби систематичного підвищення своїх знань і творчого застосування їх у практичній діяльності.

Основні завдання навчальної практики:

- ознайомлення з базою практики, як господарським підприємством, освоєння її структури;
- ознайомлення з технологічними схемами підприємства;

- ознайомлення студентів з будовою і технічним обслуговуванням електрорухомого складу;
- вивчення ПТЕ та інструкцій з експлуатації;
- набуття навичок слюсарної роботи;
- набування практичних навичок роботи з персональним комп'ютером.

Практика проводиться кафедрою «Автоматизовані системи електричного транспорту» у вигляді екскурсій по провідних підприємствах залізничного транспорту (локомотивні, електровозні, моторвагонні депо).

4 ТЕХНОЛОГІЧНА ПРАКТИКА

4.1 Мета і завдання проходження практики

Технологічна практика студентів фаху 05070203 «Електричний транспорт» відбувається в локомотивних депо з метою закріплення та поглиблення теоретичних знань, одержаних ними в академії, розширення їх технічного світогляду, вивчення конструкції електрорухомого складу, окремих його вузлів та агрегатів, а також технології їх ремонту.

Технологічна практика має сприяти підготовці студента до подальшого глибокого вивчення ним спеціальних дисциплін з теорії та конструкції ЕРС, електричного обладнання, циклу дисциплін з експлуатації, локомотивного господарства, технології ремонту ЕРС, організації та планування виробництва.

У процесі проходження технологічної практики студент повинен одержати практичні навички в галузі ремонту вузлів ЕРС, ознайомитись з роботою підприємства, його цехів, відділень, випробувальних станцій, лабораторій та допоміжних служб окремо.

При ознайомленні з роботою підприємства та його підрозділів студент повинен приділити особливу увагу вивченню загальних питань організації виробництва та економіки, технічного оснащення, науковій організації праці, плануванню та керуванню виробництвом, заходам та правилам з охорони праці,

техніки безпеки, протипожежним заходам та заходам з охорони навколишнього середовища.

Під час практики студенти-практиканти повинні допомагати виробництву в розробленні раціоналізаторських пропозицій та заходів щодо підвищення якості ремонту вузлів та агрегатів електрорухомого складу, а також у підвищенні науково-технічного рівня його робітників та молодшого технічного персоналу.

4.2 Зміст технологічної практики

Перед початком практики студент має бути ознайомленим з характеристикою, умовами, особливостями виробництва в цілому на підприємстві, а також з правилами його внутрішнього розпорядку.

Під час проходження практики студент має вивчити:

- конструкції електрорухомого складу;
- технологічні процеси ремонту його вузлів та деталей;
- організаційну структуру підприємства;
- механізацію та автоматизацію виробничих процесів;
- техніко-економічні показники роботи підприємства (цеху);
- у період практики студент повинен ознайомитись та описати у звіті стандарти підприємства й технічні умови, які використовуються при ремонті, уніфікацію, економічну ефективність, стандартизацію, підвищення надійності вузлів та деталей.

4.3 Розподіл часу практики

Тривалість технологічної практики – **4 тижні**.

Практика поділяється на **3 періоди**.

Перший період (1-2 заняття) відводиться на вивчення характеру виробництва, умов організації праці на ньому, правил техніки безпеки та охорони праці, а також правил внутрішнього розпорядку підприємства та на складання іспиту з техніки безпеки.

Другий період – робота на робочих місцях у складі виробничих бригад з підготовкою та складанням іспитів на робочий розряд слюсаря з ремонту рухомого складу відповідно до графіка – **3 тижні**.

Послідовність проходження практики й терміни роботи на кожному робочому місці (як правило, не більше двох) для кожного студента встановлюються робочим планом, складеним керівником практики.

Якщо з тієї чи іншої причини студент не може бути зарахованим до виробничої бригади, він одержує самостійне виробниче завдання і виконує його під керуванням керівника від виробництва.

Третій період – оформлення звітів, підведення підсумків практики, захист звітів та складання кваліфікаційної роботи на присвоєння відповідного слюсарного розряду з ремонту електрорухомого складу – **3 дні**. Під час практики з числа студентів можуть бути утворені науково-дослідні групи, які займаються науковими дослідженнями та розв'язанням технічних задач за завданням виробництва.

5 ЕКСПЛУАТАЦІЙНА ПРАКТИКА

5.1 Мета і завдання проходження практики

Експлуатаційна (поїзна) практика відбувається в локомотивних депо з метою закріплення теоретичних знань з побудови та принципу дії вузлів та агрегатів електрорухомого складу; правил технічної експлуатації залізниць; теоретичної та практичної підготовки до кваліфікаційного іспиту на помічника машиніста локомотива.

У період проходження практики студенти вивчають схеми систем електрорухомого складу, конструкцію та правила обслуговування їх агрегатів; вивчають ПТЕ та інструкції; отримують навички роботи, виконуючи поїздки у ролі дублерів та діючих помічників машиніста.

У результаті проходження практики студент повинен:

- знати посадову інструкцію локомотивної бригади, конструкцію локомотива та його основних вузлів, методи технічного обслуговування, екіпіровки та експлуатації, засобів сигналізації та зв'язку, методів забезпечення безпеки руху поїздів, профіль ділянки, положення ПТЕ та інструкцій із сигналізації, руху поїздів та маневрової роботи, правил техніки безпеки при експлуатації локомотивів;

- уміти виконувати всі роботи з керування та обслуговування ЕРС на шляху прямування, їх приймання та здавання (екіпіровки, обслуговування в експлуатації локомотивів, заповнення та обробки маршруту машиніста, розшифрування швидкостемірних стрічок тощо) в обсязі, установленому для помічника машиніста;

- мати уявлення про виробничо-господарську діяльність цеху експлуатації локомотивного депо, структуру керування цехом, організацію роботи основних пристроїв локомотивного господарства й технологію технічного обслуговування та екіпіровки ЕРС.

5.2 Зміст практики

Виробнича підготовка для одержання фаху помічника машиніста електрорухомого складу включає вивчення: побудови й принципів функціонування вузлів та агрегатів локомотивів експлуатаційного парку депо; ПТЕ та інструкцій із сигналізації, руху та маневрової роботи; посадової інструкції локомотивних бригад; умов роботи екіпірувальних пристроїв та системи технічного обслуговування електрорухомого складу.

З цією метою для студентів організуються теоретичні й практичні заняття, які проводяться досвідченими машиністами-інструкторами, інженерно-технічним персоналом депо та керівником практики від академії.

Практична підготовка та закріплення питань, що вивчаються, проводиться під час практичних занять і дублерських поїздок, що здійснюються студентами (не менше 2-3 поїздок) під керуванням машиніста.

Студент допускається до роботи у ролі діючого помічника машиніста після складеного іспиту на помічника машиніста локомотива.

Під керуванням машиніста-інструктора та машиніста-наставника під час роботи діючим помічником машиніста студенти виконують усі роботи з обслуговування електрорухомого складу в дорозі, при прийманні-здаванні, вивчають передові методи його технічного обслуговування, експлуатації та екіпіровки.

У цей період вони ознайомлюються з організацією роботи локомотивних бригад та електрорухомого складу на ділянці обертання, застосовують практичні прийоми з водіння поїздів та виконання маневрової роботи, детально вивчають організацію, технологію та засоби екіпіровки, паливне та мастильне господарства, пристрої для постачання локомотивів піском, обмивання та розвертання локомотивів; систему обліку праці та відпочинку локомотивних бригад; умови праці локомотивних бригад на електрорухомому складі, проблеми безпеки руку та раціональних прийомів водіння поїздів.

Студенти, що не пройшли медичної комісії та з інших причин, оформлюються на роботу, не пов'язану з рухом поїздів. Доцільно найбільш підготовлених студентів оформлювати на посади звільнених бригадирів, техніків і дублерів технологів та майстрів.

5.3 Розподіл часу практики

Тривалість експлуатаційної практики – *4 тижні*.

Практика поділяється на *два періоди*.

Перший період (приблизно тиждень) відводиться на вивчення організаційної роботи цеху експлуатації локомотивного депо, теорії керування агрегатами обслуговування електровоза та практичних навичок, необхідних для складання кваліфікаційного іспиту з фаху помічника машиніста локомотива (електровоза).

Другий період (3 тижні) відводиться на роботу студентів у ролі діючих помічників машиністів електрорухомого складу.

У період підготовки поїзної практики, по узгодженню з керівництвом базових підприємств, з кількості студентів, які

проходять практику в депо та мають кваліфікацію помічника машиніста електрорухомого складу, можуть бути сформовані студентські виробничі загони.

6 ПЕРЕДДИПЛОМНА ПРАКТИКА

6.1 Мета і завдання практики

Основною *метою практики* є накопичування студентами необхідних матеріалів з технічних, економічних питань, питань техніки безпеки, охорони навколишнього середовища, які використовуються в процесі виконання дипломного проекту.

За час переддипломної практики студент повинен удосконалити навички вирішення інженерних завдань розроблення та модернізації техніки, її виробництва та експлуатації шляхом використання сучасних методів наукових досліджень та організації проектно-конструкторських розробок.

Завданням практики також є подальше закріплення та поглиблення теоретичних знань за спеціальністю та вміння застосовувати ці знання при вирішенні конкретних завдань виробництва.

У результаті проходження переддипломної практики студент повинен:

- знати основні експлуатаційні характеристики, принцип дії об'єктів та пристроїв локомотивного господарства і тих підрозділів, які відповідають в організаційному й технічному плані тематиці дипломного проекту;

- знати економічні, організаційні, соціально-психологічні методи керування трудовими колективами; прийняті у підрозділах, де проходить практика, системи обліку та керування якістю, у т.ч. із застосуванням ЕОМ;

- знати основні засоби охорони праці на робочих місцях, засоби охорони навколишнього середовища;

- уміти визначити основні заходи та характеристики проектування пристроїв, розробляти електричні схеми й технічні креслення, за якими їх можна виготовити;

- уміти забезпечити організацію технологічних процесів з використанням технологічного обладнання, яке має дане виробництво;

- знати роботу механізмів та пристроїв, шляхи їх удосконалення, підвищення надійності, продуктивності та екологічності;

- ознайомитися з різними етапами виробничого процесу підприємства в цілому та зокрема підрозділу, в якому студент проходить практику;

- знати конкретні обмеження, які пов'язані з можливостями даного виробництва, місцевими умовами;

- ознайомитися зі змістом основних науково-дослідних робіт підприємства, що відповідають тематиці дипломного проекту, а також з результатами випробувань та заходами, які рекомендуються для удосконалення об'єктів проектування.

6.2 Зміст практики

Тематика дипломного проектування повинна формуватись за заявками локомотивних депо, метрополітенів, науково-дослідних робіт кафедри та відповідати сучасним потребам Укрзалізниці та метрополітенів.

Конкретний зміст практики за темою дипломного проекту визначається керівником практики в залежності від необхідних матеріалів, що повинен зібрати студент для виконання дипломного проекту.

Незалежно від того, де проходить практика, – у локомотивному депо, метрополітені або в якомусь іншому підрозділі Укрзалізниці, – **студент виконує такі завдання.**

- уточнює та обговорює з керівником практики від виробництва мету роботи, докладно вивчає об'єкт проектування та пропонує варіант вирішення поставленого перед ним завдання;

- збирає матеріали, необхідні для виконання дипломного проекту;

- шукає шляхи підвищення технічного стану електровозів та електропоїздів на основі модернізації окремих вузлів;

- розширює свій світогляд шляхом вивчення нових літературних джерел з тематики проектування випробувань та заходів, які рекомендуються для удосконалення об'єктів проектування;

- розглядає питання організації праці на виробництві та шукає шляхи до її покращення за допомогою застосування досягнень передових підприємств галузі;

- ознайомлюється з господарчою та економічною діяльністю підприємства, з методами оцінки техніко-економічної ефективності впровадження нової техніки, збирає та аналізує показники, необхідні для виконання економічної частини проекту;

- ознайомлюється з питаннями охорони праці, техніки безпеки та охорони навколишнього середовища.

Матеріали, отримані студентом під час виконання індивідуального завдання, можуть бути в подальшому використані не тільки для дипломного проекту, а й для підготовки доповіді або статті, за узгодженням з кафедрою та базою практики.

7 ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ І НАУКОВО-ДОСЛІДНІ РОБОТИ

З метою розвитку творчої ініціативи, прищеплювання студентам уміння аналізувати виробничі процеси та узагальнювати дослідні дані студентам видається індивідуальне завдання.

Індивідуальне завдання являє собою узагальнення отриманих студентом під час навчання в академії та на практиці теоретичних знань і навичок з технології або організації ремонту вузлів локомотивів, з вивчення питань, пов'язаних із особливостями роботи поїзних локомотивних бригад і системи технічного обслуговування локомотивів.

Особливу увагу студенти повинні приділяти розгляду питань, безпосередньо пов'язаних з безпекою руху потягів (вивчення ПТЕ і відповідних інструкцій), охороною праці та введенням передових методів ремонту та обслуговування локомотивів.

Тематика індивідуального завдання повинна мати практичне значення як для підприємства, так і для студента. Бажано, щоб назване завдання було складовою частиною майбутнього курсового проектування або відповідало тематиці майбутнього дипломного проекту. Деяким студентам можуть видаватися індивідуальні завдання, поєднані із тематикою науково-дослідних робіт, що виконуються на кафедрі.

У випадку великої трудомісткості дослідження його виконують декілька студентів, які об'єднуються у творчу бригаду.

Важливою складовою індивідуального завдання є пропагандна частина.

Перебуваючи на практиці, студенти повинні розповідати оточуючим про академію, про особливості навчального процесу і суспільне життя в академії, агітувати молодь до вступу в УкрДАЗТ.

8 ВИМОГИ ДО ЗВІТУ

8.1 Структура та обсяг звіту

Звіт з практики має містити відомості про виконання студентом усіх розділів програми практики та індивідуальних завдань, мати розділи з питань охорони праці, висновки і пропозиції, копії документів та рішень, список використаної літератури та ін. Розмір текстової частини звіту – до 25 сторінок.

Наприклад, звіт з експлуатаційної практики повинен мати таку структуру:

- титульний лист;
- зміст;
- вступ;
- основна частина;
- висновки;
- перелік використаних джерел;
- додатки.

Зміст підрозділів основної частини повинен вміщувати питання програми практики.

З метою виконання програми практики та при складанні звіту студент користується літературними джерелами та документацією, що має підприємство.

До додатків можуть бути включені додаткові таблиці, ілюстраційні матеріали, які через великий розмір, специфіку викладання або форми подання не можуть бути віднесені до основної частини. Наприклад, у додатках до звіту виносяться довідковий, інформаційний матеріал, наданий у формах статистичної звітності, проміжні результати, допоміжні таблиці, анкети та ін. Як додаток оформлюються статут підприємства, зразки наказів та інша документація.

8.2 Оформлення звіту

Звіт з практики оформлюється відповідно до стандарту ДСГУ 3008-95 "Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення" та з урахуванням вимог до оформлення текстової частини, які встановлено в УкрДАЗТ та викладені у [4].

Звіт оформлюється на аркушах формату А4. Робота виконується рукописно чорнилом одного кольору або може бути надрукована за допомогою комп'ютера з одного боку аркуша.

Звіт повинен починатися з титульного листа. На окремому аркуші слід викласти зміст звіту, де повинні бути вказані назви розділів і підрозділів та відповідні їм сторінки звіту. Використані закони України, укази Президента, декрети і постанови Кабінету Міністрів України, інструкції Міністерства фінансів, Міністерства інфраструктури України, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, які регулюють діяльність підприємства, слід відобразити в списку використаних джерел, доданих до звіту.

У кінці звіту повинен бути запис "Звіт виконаний на матеріалах підприємства (назва підприємства)" і засвідчений печаткою підпис керівника практики від підприємства.

При написанні звіту студент повинен творчо використовувати інформацію, яка надана у літературі, а при запозиченні матеріалу, окремих результатів, фактів, цифр робити посилання на відповідне джерело. Таке посилання забезпечує фактичну

вірогідність відомостей про документ, що цитується, надає необхідну інформацію про нього, дає змогу розшукати документ, а також одержати уявлення про його зміст.

9 ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

Згідно з вимогами до наскрізної практичної підготовки, кожен студент завершує кожен з її видів написанням звіту про виконання програми та індивідуального завдання. Письмовий звіт разом з іншими документами, установленими навчальним закладом (щоденник, характеристика та ін.), повинен бути своєчасно поданий на рецензування викладачеві кафедри – керівнику практики від академії. За результатами перевірки звіту керівник приймає рішення про допуск його до захисту чи повертає студентові на доопрацювання.

До захисту звіту з практики допускаються студенти, які:

- повністю виконали програму практики;
- подали письмовий звіт за установленою формою (підписаний керівником від бази практики) та одержали позитивну характеристику керівника від підприємства – бази практики;

- подали належним чином заповнений щоденник з відмітками про дати прибуття на підприємство і вибуття з нього, засвідченими печаткою підприємства, і відгуком підприємства про роботу студента під час проходження практики.

Звіт з практики захищається студентом (з диференційованою оцінкою) в комісії, яка призначається завідувачем кафедри. До складу комісії входять керівники практики від вищого навчального закладу і викладачі кафедри, які викладали практикантам спеціальні дисципліни. Комісія приймає залік у студентів у вищому навчальному закладі протягом десяти перших днів семестру, який починається після практики. Оцінка за практику вноситься в заліково-екзаменаційну відомість і в залікову книжку студента за підписами членів комісії (керівника практики від академії).

Студенти, які не виконали програму практики без поважних причин, не надали звіт з практики або одержали незадовільну

оцінку при захисті звіту, не переводяться на наступний курс. Повторний захист звіту у випадку незадовільної оцінки не дозволяється. Такі студенти направляються на практику вдруге.

По завершенні переддипломної практики студент також зобов'язаний в обумовлений термін здати на перевірку керівникові дипломного проекту звіт з практики і всі матеріали для дипломного проектування. Залік з практики приймає керівник дипломного проекту. Студент, який не зібрав необхідні матеріали в означеному обсязі (згідно з висновком керівника проекту) або самостійно змінив місце практики, або несвоєчасно подав звіт керівникові, до виконання дипломного проекту не допускається.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1 Методичні рекомендації по складанню програм практики студентів вищих навчальних закладів України [Текст] / МОУ ГУВО. – К., 1996.

2 Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України [Текст] / МОУ № 93 від 08.04.1993.

3 Зацарный, В.В. Безопасность студентов на практике [Текст] / В.В. Зацарный, А.Е. Пантелеймонов. – К.: Вища шк., 1989. – 120 с.

4 Студентська навчальна звітність. Текстова частина (пояснювальна записка). Загальні вимоги до побудови, викладення та оформлення [Текст]: метод. посібник з додержання вимог нормоконтролю у студентській навчальній звітності. – Харків: УкрДАЗТ, 2005. – 40 с.

